

اعلامیه نشست دوم ویانا

ویانا، اتریش

۲۴-۲۶ اپریل، ۲۰۲۳ مطابق ۴-۶ ثور ۱۴۰۲ خورشیدی

با گذشت بیشتر از بیست ماه از تسلط طالبان، افغانستان در وضعیت اسفبار بشری و انسانی قرار دارد. با توجه به این وضعیت، ما اشتراک کنندگان نشست دوم ویانا با درک رسالت تاریخی و میهنی خویش تاکید می‌کنیم که وضعیت ناهنجار فعلی نیازمند گام‌های جدی و عملی در راستای هماهنگی منسجم تمامی نیروهای سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، فعالان مدنی، شخصیت‌های مستقل، تقویت مقاومت ملی و یافتن راه حل‌های اساسی برای ثبات افغانستان است.

با توجه به این که طالبان به خواست‌های مشروع و برحق مردم افغانستان که در اعلامیه ای دور اول نشست ویانا تسجیل یافته بود، تمکین نکرده‌اند و برجنایت و ظلم خویش افزوده‌اند و افغانستان را در بدترین شرایط بشری قرار داده‌اند، ما اشتراک کنندگان نشست ویانا، ضمن قدردانی از ایستادگی و مقاومت مشروع جریان‌های سیاسی در شهرها و کوهپایه‌های افغانستان و جنبش‌های دادخواهانه ای زنان و دختران افغانستان و با ابراز امتنان از انستیتوت بین‌المللی اتریش که زمینه این نشست را فراهم کرده است، روی موارد آتی، توافق کردیم:

– بر اساس رهنمود اعلامیه نشست اول و توافق ما اشتراک کنندگان دور دوم نشست ویانا به انسجام روشمند تمامی جریان‌های مخالف طالبان خود را متعهد می‌دانیم و در راستای گسترش آن، تلاش می‌کنیم. علاوه بر آن، یک گروه کاری را برای ایجاد همکاری و هماهنگی بین این جریان‌ها و تدوین یک نقشه راه، موظف ساختیم.

– ما ضمن این که مذاکره و راه حل مسالمت آمیز سیاسی را به عنوان بهترین گزینه می‌شماریم، از تمامی اشکال مقاومت در برابر طالبان حمایت و پرگسترش و تقویت آن تلاش می‌کنیم. افزون بر آن، از جامعه جهانی می‌خواهیم تا تمامی اشکال مقاومت مردم افغانستان را به رسمیت بشناسد.

– ما ایجاد یک چتر واحد ملی را در برابر طالبان با در نظر داشت تنوع دیدگاه‌های سیاسی و تفاوت‌های فکری میان این جریان‌ها، از اولویت‌های کاری خویش می‌دانیم.

– ما باور داریم که حذف سیستماتیک زنان از حوزه عمومی مصداق کامل اپارتاید جنسیتی است. ضمن قدردانی و حمایت از مبارزات برحق دختران و زنان افغانستان، واکنش جامعه جهانی به ویژه خاموشی سازمان ملل متحد را در این مورد غیر مسولانه می‌دانیم. ما اظهارات غیر مسولانه آمنه محمد، معاون سرمنشی سازمان ملل متحد را در رابطه به افغانستان غیر مسولانه دانسته و توضیحات ارایه

شده در این مورد را ناکافی می‌دانیم. هم‌چنان از برگزارکنندگان نشست دوحه که به ابتکار سازمان ملل و در غیاب نمایندگان واقعی مردم افغانستان برگزار می‌شود، تقاضا می‌کنیم که از هرگونه بحثی که منجر به تداوم سلطه طالبان و پیچیده‌تر شدن اوضاع افغانستان شود، خودداری کنند.

– با تسلط طالبان، بسیاری از گروه‌های تروریستی منطقه‌ای و بین‌المللی به افغانستان کوچیده و توانایی عملیاتی آنان افزایش یافته است. بنابراین خطر گسترش تروریسم در منطقه به یک تهدید جدی بدل شده است و آنچه زیر نام مبارزه علیه این گروه‌ها از سوی طالبان عنوان می‌شود، توهمی بیش نیست.

– ما افزون بر این که بسته شدن درب مکاتب و دانشگاه‌ها را به روی دختران افغانستان به شدت محکوم می‌کنیم، تغییرات در نصاب آموزشی را که در راستای تحقق اهداف افراطی و هراس‌افگنی از سوی طالبان انجام شده است، مردود می‌شماریم. – ما از سازمان ملل متحد و جامعه جهانی می‌خواهیم تا علاوه بر عملی کردن رژیم تعزیرات بر طالبان، آن‌عده از رهبران این گروه را که مرتکب نقض نظام‌مند حقوق بشر و حقوق زنان می‌شوند، نیز تابع این تعزیرات نمایند.

– ما از دادگاه جزایی بین‌المللی می‌خواهیم تا آن‌عده از رهبران و فرماندهان طالبان را که مرتکب جنایت علیه بشریت، جنایت جنگی و نقض سیستماتیک حقوق بشر شده‌اند، شناسایی و مورد پیگرد قرار دهند.

– ما از اجماع منطقی و جهانی نسبت به رسمیت نشاخصن طالبان تا ایجاد یک دولت مبتنی بر اراده آزاد مردم استقبال می‌کنیم.

– ما از کشورهای اسلامی به ویژه سازمان همکاری‌های اسلامی تقاضا می‌کنیم تا در رابطه به محکوم کردن روش‌ها و عملکردهای غیر اسلامی طالبان موقف صریح و اقدامات عملی را اتخاذ نماید.

– از آنجایی که سلطه نامشروع طالبان در نتیجه موافقت نامه سال ۲۰۲۰ دوحه منجر به وضعیت فاجعه بار موجود در افغانستان شده است، تداوم آن را به خیر افغانستان نمی‌دانیم.

ما اشتراک کنندگان نشست دوم ویانا از مهمان‌نوازی صمیمانه کشور اتریش ابراز تشکر نموده از این نهاد و سایر نهادهای صلحدوست تقاضا می‌کنیم تا به حمایت خویش برای فراهم نمودن زمینه برگزاری و تداوم این نشست‌ها ادامه داده و برای پیگیری موارد یاد شده از گروه کاری که در این راستا ایجاد می‌شود، حمایت عملی نمایند.